

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **D. C. a spol.** pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 6. marca 2014 v Bratislave dovolanie obvineného D. C. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo 7. marca 2012 sp. zn. 3 T 119/2005, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. C. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I z 29. novembra 2010 sp. zn. 3 T 119/2005 boli obvinení **D. C.** a ml. **J. K.** uznaní za vinných z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, na skutkovom základe, že

v K. dňa 1. augusta 2005 po predchádzajúcej dohode a v úmysle zmocniť sa cudzej veci, v čase okolo 15.30 hod. za budovou M. R., na ulici R. č. X., **J. K.** vylákala **J. R.** pod zámienkou orálneho sexu do kríkov, kde potom, ako sa on vyzliekol, začul šramot a zo strachu sa dal na útek, ho D. C. udrel doskou do hlavy, tento spadol na zem, kde ho **D. C.** začal dusiť pod krkom a **J. K.** pristúpila k nemu so slovami „Teraz ťa musím zabiť!“ ho začala biť po tele palicou, pričom mu z puzdra vytiahli mobilný telefón zn. SAGEM MY-7 nezisteného MEI, z krku mu strhli retiazku s prívieskom zo žltého kovu v tvare písmena M a z peňaženky

mu vybrali hotovosť vo výške 300,-Sk, čím mu spôsobili škodu v celkovej výške 15.000,-Sk a početné odreniny na hlave a trupe a obidvoch rukách s dobou liečenia 7 dní.

Za to bol **D. C.** odsúdený podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2, 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov.**

Na výkon uloženého trestu bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6 T 17/06 zo dňa 14. júla 2006, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinená ml. J. K. bola odsúdená podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2, 3, § 79 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bola podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6 T 49/10 z 21. júla 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného J. R. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obvinení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 318), ktoré odôvodnili osobitným podaním prostredníctvom svojich obhajcov. V dôvodoch odvolania (č.l. 346 – 348) obvinený D. C. namietal skutkové zistenia súdu prvého stupňa, pretože žiadna dohoda o lúpeži nebola, vytýkal súdu, že uveril rozporným výpovediam poškodeného J. R.. Nepopieral, že udrel poškodeného, ale jeho

konanie malo byť právne posúdené ako ublíženie na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie, resp. zrušiť rozsudok, zmeniť kvalifikáciu a uložiť primeraný trest podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Odvolanie obvinenej ml. J. K. smerovalo do viny i trestu. Vytýkala, že súd hodnotil dôkazy výlučne v jej neprospech. V závere odvolania navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý na verejnom zasadnutí 27. októbra 2011 sp. zn. 7 To 45/2011 rozhodol podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. (účinného do 1. januára 2006) uznesením tak, že napadnutý rozsudok zrušil ohľadne obvineného D. C. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Napokon uvedeným rozhodnutím podľa § 256 Tr. por. krajský súd odvolanie obvinenej ml. J. K. zamietol.

Okresný súd Košice I vo veci obvineného D. C. po doplnení dokazovania znovu rozhodol rozsudkom zo 7. marca 2012 sp. zn. 3 T 119/2005, ktorým vzhľadom na právoplatnú vinu rozsudku z 29. novembra 2010, uložil obvinenému podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2, 3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov**. Na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6 T 17/06 zo dňa 14. júla 2006, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinený D. C., ako aj ostatné strany trestného konania sa po vyhlásení rozsudku a následnom poučení o opravnom prostriedku výslovne vzdali možnosti podať odvolanie, čím

rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Obvinený D. C. uložený trest odňatia slobody vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca.

Odpis rozsudku súdu prvého stupňa obvinený D. C. prevzal 27. apríla 2012, jeho obhajca 26. apríla a prokurátor 25. apríla 2012.

Okresný súd Košice I 28. februára 2014 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného **D. C.**, ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. M. K.. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 18. decembra 2013 (č.l. 437 – 439) a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu okresného súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený fakticky zopakoval námietky, ktoré uplatnil už v konaní o odvolaní proti pôvodnému rozsudku z 29. novembra 2010 na súde druhého stupňa. Ťažiskom jeho dovolacej argumentácie je tvrdenie, že prvostupňový súd nevyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a nedospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré by plne zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení rozsudku absentuje, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú. V tejto súvislosti poukazoval na znenie ustanovenia § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý trestný čin je úmyselným trestným činom a jemu vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel. Celé rozhodnutie je založené iba na domnienkach. Záverom svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I zo 7. marca 2012, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu z 29. novembra 2010 zrušil, zrušiť navrhol aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. aby dovolací súd prikázal Okresnému súdu Košice I vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu

k dovolaniu obvineného D. C. vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 21. januára 2014 (č.l. 443) uviedol, že dovolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd rozhodol iba o treste, nakoľko vina bola právoplatne uznaná ešte rozsudkom okresného súdu z 29. novembra 2010. O správnosti výroku o vine nemal pochybnosti ani odvolací súd, ktorý zrušil pôvodný rozsudok uznesením sp. zn. 7 To 45/2011 iba vo výroku o treste. Následne v novom konaní sa obvinený po porade so svojím obhajcom výslovne vzdal odvolania. V dovolaní obvinený namieta skutkové okolnosti, preto navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený J. R. vo svojom vyjadrení z 31. januára 2014 (č.l. 444) uviedol, že nesúhlasí s dovolaním obvineného, pretože rozhodnutie súdu považuje za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) v prvom rade skúmal, či je dovolanie prípustné, vzhľadom k tomu, že výslovne smerovalo proti rozsudku súdu prvého stupňa. Napriek tejto skutočnosti dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie obvineného je z hľadiska ustanovenia § 372 ods. 1 Tr. por. prípustné. Obvinený totiž využil svoje zákonné právo a podal opravný prostriedok proti pôvodnému odsudzujúcemu rozsudku z 29. novembra 2010, ktorý bol uznesením odvolacieho súdu z 27. októbra 2011 sp. zn. 7 To 45/2011 v prípade obvineného zrušený vo výroku o treste. Tým vznikol stav neskončeného trestného stíhania a okresný súd musel znovu rozhodovať iba o treste obvineného. Následne obvinený už nemohol podať opravný prostriedok do viny. Opravný prostriedok do trestu nepodal, čím bolo trestné stíhanie právoplatne ukončené, ktorá skutočnosť je rozhodujúca pre možnosť nápravy súdneho rozhodnutia prostredníctvom tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

V tejto súvislosti najvyšší súd ďalej zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený D. C. ako už bolo vyššie uvedené opieral podané dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdom, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin

nejde alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Rovnako nie je možné preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva na aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávných.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak, najvyšší súd ako súd dovolací, je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie, prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného D. C. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. marca 2014

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová